

Durmuş Hocaođlu

“Maalesef” Doğru: II

Yeniçağ, “Analiz”, 09 Eylül 2007, Pazar., s.13
“Analiz” Sıra No: 565; 2007-080; Eylül-02

YENİÇAĞ

Sayın Yusuf Halaçođlu’nun, Kürtlerin yüzde otuz gibi büyükçe bir kısmının Türk asıllı olduğunu söylemesi, öyle anlaşılıyor ki birçoğunun kanına fenâ hâlde dokunmuş bulunuyor; belli ki ezberleri bozuldu. “*Nasıl olur, efendim*” demek istiyorlar, “*bu, bir çok hesâbı alt-üst edebilir*”. “Ne gibi” diye sormaya hâcet yok; ferâseti olan anlar.

İlim adamlarına ve aydınlara bakınız hele! Fesubhanallah! İlmî bir mes’elenin müzâkeresinin usûl ve uslûbu böyle mi olurmuş! Hâlbuki mes’ele öncelikle ne Kürtlük dâvâsıdır ne de Türklük dâvâsı; bunlar politik mes’elelerdir, ilmî değil. Asıl mes’ele, konusunun birinci dereceden uzmanı bir şahsın ileri sürdüğü bir tezin ilmî doğruluk derecesi olmalı ve öyle tartışılmalı – tabiatıyla normal bir ülkede olmak kayıt ve şartıyla. Ne var ki, Ermeni mes’elesini gibi daha nice birçok ciddî mes’eleyi ilim adamı gibi değil de lobici gibi – aslında ‘*gibisi*’ zâit; *lobicinin kendisi* olarak - ele alan, Türkiye’nin yakın tarihiyle alâkalı hassas bir mevzûu Ermeni diasporasının bakışı ve mentalitesi ile milletlerarası mahkemelere taşıyarak Türkiye’yi ve Türkleri katil olarak dünyaya ve tarihe tescil ve mahkûm ettirmek gayesiyle yırtınan zevât için böyle şeylerin bir mânâ ve ehemmiyeti olamaz elbet de.

★★★

İmdi; Kürtlerin yüzde kaçının Türk asıllı olduğunun politik bir malzeme yapılmadan ele alınması, herşeyden önce, mükerreren vurgulayalım, ilmin hayşşyeti için elzemdir ve bu haysiyete ehemmiyet verenler de bilir ki, “**soyların değişmesi**” tarihte sıkça görülen bir vâkıdır ve esâsen milletlerin teşekkülünde de önemli bir prensiptir: Milletler böyle böyle teşekkül eder. Bir soy, bâzan başka bir soyun içinde erir; nasıl ki bir canlının vücûdu yiyip de sindirdiği gıdalardan terkîb ve tertîb olunur ise, milletlerin vücûdu da içine alıp sindirdiği diğer soylardan, halklardan terkîb ve tertîb olunur. Söz gelimi, Türkler başka birçok milleti ve halkı gövdelerinde sindirip Türkleştirdikleri gibi, bir kısım Türkler de başka milletlerin gövdesinde sindirilmişlerdir. Neredeyse sonsuz denecek misâllerden birisi, çok çok eski çağlarda, bugünkü sözüm ona tarih okuyan nesillerin adlarından bile bîhaber olduğu, tamâmı veya büyük kısmı Türklerden müteşekkîl Chou’lar, daha henüz bir Çin milleti teşekkül etmemişken, Mîlad’dan önce 1050 civârında Çin’e yerleşmiş ve orada tarihin en uzun süreli hânedanını kurmuşlar, ancak aradan geçen takrîben 750 yıl gibi uzun bir müddet zarfında Çince (daha doğrusu Çince’nin muhtelif diyalektlerini) konuşan, kendilerinden çok daha kalabalık halkların arasında eriyip gitmişlerdir. Başka bir dikkat çekici misâl, İslâm öncesi dönemde Dođu Avrupa ve Balkanlara gelen Türk boylarının hikâyesidir: Burada hüküm-fermâ olmuş

Hunlar, Peçenekler, Uzlar, Avarlar, Kıpçaklar ve Kumanlar'dan geriye ne kaldı? Hiçbir şey. Hepsi zamanla diğer soyların arasında eridi gitti. Ve yine meselâ Bulgarlar: 584-1018 arasında güçlü bir "Hanlık" kuran ve Bizans'ı Batı'dan fenâ halde sıkıştırarak kadar güçlenen Tuna Bulgarları, nüfusça ekseriyeti teşkil eden Slav ahâli arasında yavaş yavaş erimeye yüz tuttu ise de, yine de 865 tarihine kadar aslî kimliklerini muhâfazaya muvaffak oldu, ancak, bu tarihten sonra kitlevî olarak Hristiyanlaşmaya ve Slavlaşmaya ve o tarihe kadar bir Türk devleti olarak kalmaya muvaffak olan "Bulgar Hanlığı" da artık bir Slav krallığına dönüşmeye başladı; öyle ki, 1000 senesinden evvel artık Bulgarlar arasında Türkçe unutulmuştu. Nitekim, 889'da tahttan çekildikten sonra 907'de ölen I. Boris'in yerine sırasıyla oğulları, I. Vladimir Han'la I. Simeon Han geçti. Bu bir dönüm noktası idi: I. Simeon, 923'te Türkçe "Han" unvânını resmen terketti ve Slavca "çar" unvanını takındı; halefleri de "çar" olarak anıldılar. Artık Bulgar Türkleri'nin Türklüğü bitmişti, onlar bir Slav kavmi olmuşlardı – hem de, geriye tek hâtıra olarak "Bulgar" ismini bu yeni kavme bırakmaktan gayri soylarıyla bir alâkası kalmayacak ve asıl soy ağacına karşı tam bir Firavun düşmanlığı ile işbâ hâlinde olacak şekilde.

Bu işler böyle oluyor; "maalesef".

Bir Türk Hanlığı olarak başlayıp Slavlaşan

Tuna Türk-Bulgar İmparatorluğu

